

**SAUNIC
2018**

SAUNIC
NSTDA

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มอหินขาว จังหวัดชัยภูมิ

Direction for Tourism Development : Mohinkhao Chaiyaphum Province.

ฐิตาทกานต์ ชาญศบุญญฤทธิ์^{1*} และ วรลักษณ์ ตันตราภรณ์²

¹สถาบันรัชต์ภาคย์ 68 ซอยรามคำแหง 21(นครศรี)แยก 10 แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310

²สถาบันรัชต์ภาคย์ 68 ซอยรามคำแหง 21(นครศรี)แยก 10 แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310

*thitatakan@hotmail.co.th 02-3198201-3 ต่อ524

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะรวบรวมข้อมูลความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธีโดยใช้แบบสอบถามร่วมกับ การสัมภาษณ์ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ประกอบด้วยนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องมอหินขาว และเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการสินค้าชุมชน

ผลการวิจัยพบว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น ควรทำถนนลาดยางภายในมอหินขาวให้มีมาตรฐาน ควรเพิ่มจำนวนหน่วยรักษาความปลอดภัย มีห้องพักให้เช่าอยู่ภายในมอหินขาวเพื่อความสะดวกในการพักผ่อน สินค้าที่ระลึกยังมีให้เลือกน้อย และไม่แสดงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นควรเพิ่มสินค้า OTOP งานหัตถกรรม ของพื้นบ้านต่างๆ จำนวนร้านอาหาร ให้หลากหลายมากกว่านี้ คนในท้องถิ่นมีอาชีพไม่ตรีดี โดยรวม นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมาก เนื่องจากพอใจในความเป็นธรรมชาติของมอหินขาว ธรรมชาติของป่า และความมหัศจรรย์ของกลุ่มหินที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่ควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์ ปลูกต้นไม้ดอกไม้เพิ่มเติม ที่นั่งพักผ่อน เพิ่มระบบไฟฟ้า ประปา สาธารณูปโภคต่างๆให้เพียงพอ รวมทั้งบ้านพักเจ้าหน้าที่

คำสำคัญ : มอหินขาว การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว

Abstract

The objective of this mixed methods research was to explore tourists' needs and satisfaction to be applied as the approach to tourist attractions development under a case study on Mor Hin Khao National Park. The questionnaire and interview were integrated as the methodology of this study. The samples were selected based on accidental sampling. The sample of this study consisted of tourists, government officials, local government officials, tourist entrepreneurs, and local entrepreneurs.

The results of this study indicated that the public relations should be promoted. Pavement should be built in Mor Hin Khao National Park. The number of security units should be increased. Accommodations for rent should be provided in Mor Hin Khao National Park to facilitate visitors. Moreover, it was found that the souvenirs and products are not various and unique. Thus, it is important to increase the number and variety of OTOP products, local handicrafts, restaurants in Mor Hin Khao National Park. Local people were friendly. Overall tourists' satisfaction was at a high level because they were satisfied with natural environment, forest, and

**SAUNIC
2018**

SAUNIC
NSTDA

naturally wonderful stones. However, landscape should be improved by growing flowers, increasing relax spots/seats and capacity of electricity and water supplies, public utilities to meet the demand. Lastly, the increasing number of residences for officials should be provided.

Keywords: Mor Hin Khao, Tourist attractions development, Tourists

1. บทนำ

มอหินขาวเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะเป็นลานทุ่งกว้างมีกลุ่มแท่งหินที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ โดยคำว่า “มอ” + “หินขาว” เป็นภาษาอีสาน หมายถึง ภูมิประเทศที่เป็นเนินเขาหรือที่สูง ส่วนคำว่า “หินขาว” หมายถึง หินบนมอที่มองเห็นเป็นสีขาวในระยะไกลจึงเรียกพื้นที่ดังกล่าวว่า “มอหินขาว” มีอายุระหว่าง 175-195 ล้านปี เกิดจากการสะสมของตะกอนทรายแป้งและดินเหนียวจากทางน้ำ ต่อมาสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงการตกตะกอนเปลี่ยนเป็นทรายในสภาวะอากาศแบบแห้งแล้งกึ่งร้อนชื้นทับถมลงบนตะกอนทรายแป้งและดินเหนียวที่เกิดก่อนจึงแข็งตัวกลายเป็นหินหลังจาก 65 ล้านปีที่ผ่านมา เกิดจากการเคลื่อนไหวของเปลือกโลกจากแรงบีบด้านข้างทำให้มีการคดโค้ง แดงหัก ผุพังและการกัดเซาะทั้งในแนวตั้งและแนวนอน ก่อให้เกิดลักษณะเสาหินและแท่งหินอย่างที่เราเห็นในปัจจุบัน ซึ่งมีรูปร่างลักษณะแตกต่างกันออกไป ตามจินตนาการของผู้พบเห็น บริเวณรอบๆ นั้นยังมีกลุ่มหินอีกหลายแห่งซึ่งสามารถเดินศึกษาธรรมชาติได้ ทั้งยังเป็นพื้นที่ศึกษาสังคมของพันธุ์พืชต่าง สัตว์ป่าขนาดเล็ก แมลง และเป็นแหล่งป่าต้นน้ำ ลำธารภูแลนคาซึ่งชาวบ้านทำฝายกั้นน้ำกักเก็บไว้ใช้ แบ่งหมวดหมู่กลุ่มหินได้ 3 กลุ่มใหญ่ ระยะห่างกัน 500 – 1000 เมตร

เมื่อปี 2550 มอหินขาวเคยได้รับเลือกใช้เป็นฉากถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง ตำนานสมเด็จพระนเรศวร ภาค 1 ตอนจบ และ เบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ เคยถ่ายโฆษณาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปัจจุบันมอหินขาวเป็นที่รู้จักมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมากขึ้น โดยเฉพาะฤดูหนาวที่มีอากาศหนาวเย็น จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมากางเต็นท์พักแรมค้างคืนเป็นจำนวนมาก แต่

เป็นคนที่ในพื้นที่เองและใกล้เคียงเสียเป็นส่วนใหญ่ ยังไม่มีคนพื้นที่อื่นๆ มากเท่าที่ควร กอปรกับผู้วิจัยมีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดชัยภูมิมีโอกาสได้เดินทางไปท่องเที่ยว และพบปัญหาดังกล่าวจึงสนใจที่จะศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวมอหินขาว ศึกษาการบริหารจัดการของมอหินขาว ความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนา เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวของมอหินขาวต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อรวบรวมข้อมูลความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการท่องเที่ยวของมอหินขาว เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาศักยภาพทางการท่องเที่ยวของมอหินขาว
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวมากขึ้น

3. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวมอหินขาว แตกต่างกันไป มีผลต่อความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

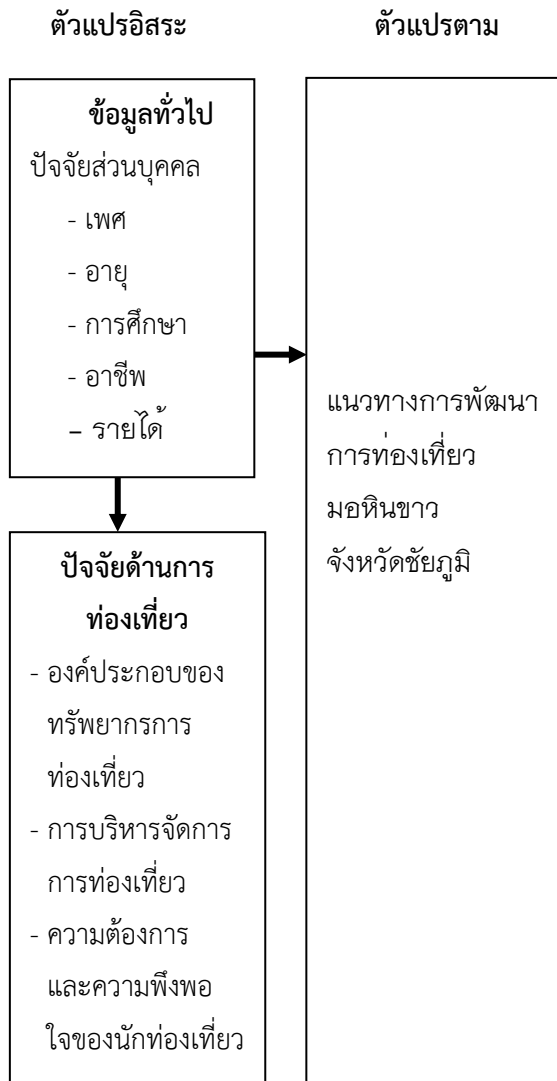
4. ขอบเขตของการวิจัย

- 4.1 การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงสภาพปัญหาของมอหินขาว ความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวมอหินขาว

4.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวชมหินขาว จำนวน 200 คน

ตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม และช่วงเวลาว่าง ถ้ายังมีมูลเหตุจูงใจที่สำคัญช่วยกระตุ้น ก็ยิ่งทำให้มนุษย์อยากเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น มูลเหตุจูงใจให้คนอยากเดินทางท่องเที่ยวมีดังต่อไปนี้ คือ

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. ความต้องการผจญภัย เมื่อมีแหล่งท่องเที่ยวใหม่หรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการขนส่งที่ทันสมัย หรืออื่นๆ ย่อมมีการประชาสัมพันธ์ ทำให้คนอยากลองผจญภัยกับแหล่งท่องเที่ยวหรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวใหม่ๆ เหล่านั้น เช่น อยากลองนั่งเครื่องบินความเร็วเหนือเสียง (Supersonic Transport) อยากเที่ยวอวกาศ อยากพักที่พักแบบอิกลู (IGLOO) กระโจมน้ำแข็งของชาวเอสกิโม เป็นต้น

2. ความต้องการค้นพบสิ่งใหม่ๆ ถ้ามองเห็นได้ลึกลงไป การเดินทางเป็นการทำลายความจำเจในชีวิตประจำวัน โดยออกเดินทางไปค้นหาสิ่งแปลกใหม่ในชีวิต โดยเฉพาะหนุ่มสาวสมัยใหม่มีความอยากรู้อยากเห็นที่จะได้พบสิ่งใหม่ๆ เช่นการเดินทางไปท่องเที่ยวในที่ต่างๆ จะได้พบเห็นสิ่งที่ตนไม่เคยพบเห็นมาก่อน

3. ความต้องการคุณค่าในการเดินทางท่องเที่ยว เป็นผลที่เกิดขึ้นหลังการเดินทางท่องเที่ยว ผู้เดินทางท่องเที่ยวจะรู้สึกถึงความสนุกสนานหรือความประทับใจในขณะท่องเที่ยวแต่ละครั้งทำให้ได้รับคุณค่าในการเดินทางท่องเที่ยว หรือมีคุณค่าเป็นกำไรชีวิตในการท่องเที่ยว

4. ความต้องการค้นคว้าทางวัฒนธรรม เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศที่ตนไปเที่ยว เช่น ประเพณี เทศกาล พิธีกรรมต่างๆ ที่แตกต่างกัน ทำให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาภาษาท้องถิ่นที่ใช้ในประเทศที่เดินทางไปท่องเที่ยวอีกด้วย

5. ความต้องการเห็นความเป็นอยู่ของเพื่อนร่วมโลก คนทั่วไปมีความต้องการเห็นความเป็นอยู่ของเพื่อนร่วมโลกว่า ผู้ที่อยู่ในประเทศที่ร่ำรวยกับผู้ที่อยู่ในประเทศยากจนมีความเป็นอยู่แตกต่างกันอย่างไร และต้องการเที่ยวชมสิ่งก่อสร้าง สภาพแวดล้อม และพฤติกรรมของคนในท้องถิ่นด้วย

6. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ค้นคว้าศึกษาเอกสารงานวิจัย รวมทั้งแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

6.1 แนวคิดเกี่ยวกับสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว

มูลเหตุจูงใจให้คนอยากเดินทางท่องเที่ยว

บั้งอร ฉัตรรุ่งเรือง (2554 : 7) มนุษย์มีความต้องการเดินทางท่องเที่ยวโดยสัญชาตญาณอยู่แล้ว แต่ความต้องการเดินทางท่องเที่ยวของมนุษย์แตกต่างกันไป

6. ความต้องการการยอมรับของสังคม ผู้เดินทางท่องเที่ยวจะเกิดความพอใจมากถ้าคนที่เขากำลังติดต่อหรือคนที่เขาทำความรู้จักยอมรับนิสัยบางอย่างของเขาบ่อยครั้งที่นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกเหมือนคนแปลกหน้าทำให้เขาต้องเลือกประเทศที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวที่ทำให้เขารู้สึกว่าเป็นที่ชื่นชอบและมีการยอมรับตัวเขา ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการจูงใจของ Abraham H. Maslow ที่ว่ามนุษย์มีความต้องการที่จะได้รับการยกย่องและยอมรับในสังคม

7. ความต้องการความภาคภูมิใจ การที่คนต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังประเทศต่างๆ เนื่องจากต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่า ตนได้ไปสถานที่แปลกๆ แตกต่างจากผู้อื่นๆ ยิ่งเป็นข้อพิสูจน์ว่าเขาเป็นหนึ่งที่ไม่เหมือนใครถือเป็นความภาคภูมิใจในเชิงการท่องเที่ยว ญาติมิตรอาจจะมาขอคำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจากตนได้อีก

8. ความต้องการยกฐานะและเกียรติภูมิ การที่มีโอกาสเดินทางไปท่องเที่ยว ไม่ว่าจะไปเพื่อวัตถุประสงค์ใด เช่น เพื่อธุรกิจ เข้าร่วมประชุม แข่งขันกีฬา ประกอบศาสนกิจ เยี่ยมญาติ การศึกษา เป็นต้น ล้วนแต่ทำให้ผู้เดินทางไปท่องเที่ยวเป็นคนมีเกียรติในสังคม อันเป็นการยกฐานะละเกียรติภูมิของตนให้สูงขึ้นด้วย

6.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว

ข้อควรคำนึงของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2557 : 18-19) ในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนมีข้อควรคำนึงที่สำคัญอยู่ 8 ประการคือ

1. การพัฒนาท่องเที่ยวแบบยั่งยืนควรคำนึงถึงความต้องการของชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวที่ว่าพวกเขาต้องการเปิดบ้านเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมหรือไม่ หากพวกเขายังไม่พร้อมที่จะต้อนรับนักท่องเที่ยว ก็ควรชะลอการพัฒนาท่องเที่ยวแบบยั่งยืนออกไปก่อน มิฉะนั้นจะเกิดการขัดแย้งกับชุมชนท้องถิ่นหรือมีการทำร้ายนักท่องเที่ยว ซึ่งจะทำให้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวแย่ลง นักท่องเที่ยวอาจไม่กล้าเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวก็ได้ แต่ถ้าหากพวกเขาพร้อมที่จะเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวและพร้อมที่จะต้อนรับ

นักท่องเที่ยว ก็จะเป็นแนวทางพิจารณาส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อชกแจงให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

2. การพัฒนาท่องเที่ยวแบบยั่งยืนควรคำนึงถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวที่ว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการจะเห็นสิ่งใดจากแหล่งท่องเที่ยวนี้หรือต้องการได้ประโยชน์อะไรจากแหล่งท่องเที่ยวนี้ ซึ่งจะเป็นแนวทางพิจารณาจัดหาหรือจัดสร้างกิจกรรมเสริมในการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวมากที่สุด อันจะเป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวนี้มากขึ้น ทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

3. การพัฒนาท่องเที่ยวแบบยั่งยืนควรคำนึงถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวที่ว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกอะไรอยู่บ้างแล้ว มีความเพียงพอกับความต้องการหรือไม่ และต้องการเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นอีกหรือไม่ จะเพิ่มปริมาณมากน้อยเพียงใดซึ่งจะเป็นแนวทางพิจารณาจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งทางตรงและทางอ้อมให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งฝึกอบรมพนักงานในการให้บริการด้านต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอด้วย

4. การพัฒนาท่องเที่ยวแบบยั่งยืนควรคำนึงถึงคุณค่าของสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวที่ว่า จะถูกกระทบหรือถูกทำลายหรือไม่ซึ่งจะแนวทางพิจารณาในการดูแลรักษาคุณค่าของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และดำรงรักษาวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่นไว้ด้วย

5. การพัฒนาท่องเที่ยวแบบยั่งยืนควรคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวที่ว่า จะสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้มากน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสม ซึ่งเป็นแนวทางพิจารณาในการกำหนดปริมาณและมาตรฐานของบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว พร้อมทั้งกำหนดกิจกรรมท่องเที่ยวแบบยั่งยืนที่เหมาะสม และพิจารณามาตรการจำกัดนักท่องเที่ยวด้วย

6. การพัฒนาท่องเที่ยวแบบยั่งยืนควรคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวที่จะทำให้พวกเขาเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างไร ซึ่งจะเป็นแนวทางพิจารณาในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวให้มีรายได้เพิ่มขึ้นและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นด้วย

7. การพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนควรคำนึงสิ่งก่อสร้างในแหล่งท่องเที่ยวที่นั้นว่า มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมหรือไม่ ในขณะที่เดียวกันได้เน้นการจัดการด้านความสะอาดความสะอาดความสะดวกสบายตามมาตรฐานสากลหรือไม่ ทำให้สะท้อนถึงความสำเร็จที่เกิดจากความสามารถในการเชื่อมโยงเอกลักษณ์ท้องถิ่นที่มีเสน่ห์เฉพาะตัวกับมาตรฐานสากล ซึ่งจะเป็นแนวทางพิจารณาในการสร้างความสมดุลระหว่างการดำรงเอกลักษณ์ท้องถิ่นกับการเตรียมพร้อมสำหรับยุคโลกาภิวัตน์ด้วย

8. การพัฒนาท่องเที่ยวแบบยั่งยืนควรคำนึงถึงความสำเร็จของแหล่งท่องเที่ยวอื่นทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันว่า เขาพัฒนาได้อย่างไรจึงประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นแนวทางพิจารณาในการศึกษาและเปรียบเทียบพร้อมทั้งเป็นแบบอย่างในการประยุกต์ให้ดีกว่าเขา

7. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวมอหินขาว จำนวน 158,589 คน (อุทยานแห่งชาติภูแลนคา, 20 ธันวาคม 2555)

กลุ่มตัวอย่าง การเลือกกลุ่มตัวอย่างจะเลือกจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวมอหินขาว ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Random Sampling) จำนวน 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามจะเป็นคำถามแบบปลายเปิดเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ตอบ และปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ซึ่งแบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วยส่วนสำคัญทั้งหมด 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ภูมิภาคนา

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมและปัจจัยของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจในศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามแบบปลายเปิด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยจำนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปแจกกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งให้คำอธิบายเกี่ยวกับการกรอกแบบสอบถามและข้อความบางข้อที่ไม่เข้าใจ แล้วรอรับกลับคืน

2. การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์และความสอดคล้องของแบบสอบถามทุกข้อและทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

3. การลงรหัส (Coding) ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

4. การประมวลผลข้อมูล ข้อมูลที่ได้ลงรหัสแล้วก็ทำการป้อนข้อมูลคำตอบในแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรม SPSS ในการประมวลผลโดยการแจกแจงความถี่ของทุกตัวแปรแล้วคำนวณค่าร้อยละและสถิติต่างๆ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ค่าสถิติเชิงอนุมาน(Inferential statistics) เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งขึ้นโดยจะใช้สถิติต่างๆ ดังนี้ T-test วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way Anova

8. ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น

เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59 มีอายุ 16 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.5 จบการศึกษาต่ำกว่า ม.6/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 50.5 อาชีพพนักงาน/ลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 32.0 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.5 และมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดชัยภูมิ คิดเป็นร้อยละ 53.5

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและปัจจัยของนักท่องเที่ยวพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางมาขอหินขาวโดยรถส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 96.5 ทราบข้อมูลการท่องเที่ยวขอหินขาวจากเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 68.0 มาเที่ยวขอหินขาวเป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 74.0 ใช้ช่วงเวลาในการเดินทางมาเที่ยวขอหินขาววันหยุดตามเทศกาล คิดเป็นร้อยละ 83.0 ในแต่ละครั้งที่มาเที่ยวจะไม่ค้างคืน คิดเป็นร้อยละ 86.0 ส่วนใหญ่พักโดยกางเต็นท์ คิดเป็นร้อยละ 4.0 และส่วนใหญ่ประทับใจความมหัศจรรย์ของกลุ่มหิน คิดเป็นร้อยละ 53.5

ส่วนที่ 3 ทานพอใจการท่องเที่ยวของขอหินขาว หัวข้อต่อไปนี้ในระดับใด

1. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจ การได้รับข้อมูลการท่องเที่ยว ด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดปานกลาง
2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจ การคมนาคม ด้านความสะดวกในการเดินทางมาขอหินขาวในระดับมาก และพึงพอใจถนนภายในขอหินขาวในระดับมาก ส่วนความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก
3. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจ ความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับมาก ได้แก่ สุขาสะอาดและเพียงพอ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว มีศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่จอดรถสะดวกและเพียงพอ พึงพอใจในระดับปานกลางได้แก่ มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน มีหน่วยรักษาความปลอดภัยพอเพียง มีป้ายบอกทาง/แผนที่เพียงพอ มีหน่วยปฐมพยาบาลบริการส่วนความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
4. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจ ที่พักรวม ในระดับมากได้แก่ บริเวณกางเต็นท์มีความ

เหมาะสม การให้บริการนำพาและพึงพอใจระดับปานกลางได้แก่ที่พักแรมมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้ใช้บริการที่พักรวมสะอาด ปลอดภัย ราคาที่พักแรมเหมาะสม ที่พักรวมมีให้เลือกหลายประเภท ส่วนความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

9. อภิปรายผลการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวเป็นคนที่ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิเอง จังหวัดอื่นๆ มีจำนวนน้อย คือ นครราชสีมา กรุงเทพมหานครขอนแก่นจันทบุรี กาญจนบุรี สุโขทัย เพชรบุรี อุตรดิตถ์บุรีรัมย์ มหาสารคาม เพชรบูรณ์ นครปฐม เดินทางมาโดยรถส่วนตัว เนื่องจากไม่มีรถรับจ้าง หรือ รถประจำทางที่เข้าไปถึงขอหินขาวได้โดยตรง ทราบข้อมูลการท่องเที่ยวขอหินขาวจากเพื่อน/ญาติ เพราะคนในท้องถิ่นจะพูดคุยต่อกันแบบปากต่อปาก อาจมีบ้างส่วนน้อยที่ทราบข้อมูลจากวารสาร โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่มาเที่ยวเป็นครั้งแรก มีบางคนที่เคยมาเที่ยวมากกว่า 2 ครั้ง ใช้ช่วงเวลาวันหยุดตามเทศกาล และ ช่วงวันหยุด สด สบาย ไม่ค้างคืน ส่วนมากนิยมมากางเต็นท์พักค้างคืน ช่วงฤดูหนาวเทศกาลสงกรานต์ปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ใช้เวลาพัก 1 -2 คืน และมีความประทับใจในความมหัศจรรย์ของกลุ่มหิน และธรรมชาติของขอหินขาวมาก

2. การได้รับข้อมูลการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจระดับปานกลางเนื่องจากรู้สึกว่าการประชาสัมพันธ์ของจังหวัดยังน้อย ขาดคู่มือแนะนำการท่องเที่ยว และขาดการประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง

3. การคมนาคม นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมากความสะดวกในการเดินทางมาขอหินขาวสะดวกขึ้น มีการพัฒนาถนน จากลูกรังเป็นถนนลาดยาง แต่ถนนภายในขอหินขาวไม่สะดวกเท่าที่ควรเป็นถนนลูกรังฝุ่น เส้นทางแคบ การสัญจรไม่สะดวก

4. ความปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากมีหน่วยรักษาความปลอดภัยเพียง 5 นายประจำการอยู่ จึงทำให้รู้สึกว่ายังไม่มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินเท่าที่ควร ส่วนหน่วยปฐมพยาบาลยัง

ขาดบุคลากรและยาที่จำเป็น ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว มีเจ้าหน้าที่นั่งประจำให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่บางส่วนคอยเดินตรวจตราดูนักท่องเที่ยว ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ทำयीปีเก่าต้อนรับปีใหม่อุทยานแห่งชาติภูแล่นคาจะส่งกำลังเจ้าหน้าที่มาเพิ่มเติม และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องถิ่นมาดูแลความปลอดภัยให้ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวถือว่าสะอาดเนื่องจากมอหินขาวยังมีความเป็นธรรมชาติของป่าอยู่มาก แต่เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมีการทิ้งขยะลงตามพื้นทำให้ไม่สะอาดเท่าที่ควร จึงควรมีถังขยะตั้งไว้ตามจุดต่างๆ ให้มากกว่านี้ สุขามีเพียงพอและสะอาดใช้ได้ มีเจ้าหน้าที่ดูแลทำความสะอาดตลอด แต่อาจมีปัญหาเรื่องน้ำใช้ที่ไม่เพียงพอ เนื่องจากระบบประปายังไม่เข้าไม่ถึง มีเพียงการเจาะน้ำซับใต้ดินนำขึ้นมาใช้ ที่จอดรถสะดวกเพียงพอแต่ยังไม่เป็นระเบียบเท่าที่ควร ป้ายบอกทางยังมีน้อย ป้ายสัญญาณจราจรไม่มี ทำให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาครั้งแรกอาจหลงทางได้และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคยังไม่ได้มาตรฐาน

5. ที่พักแรม นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เนื่องจากที่พักแรมมีให้เลือกหลายประเภทก็จริงแต่จะอยู่รอบนอกมอหินขาว ที่พักที่เป็นของมอหินขาวไม่มี มีเพียงบริการให้เช่าเต็นท์เท่านั้น ราคาเช่าเต็นท์เพียง 100 บาท ถือว่าเหมาะสม ที่พักแรมสะอาด ปลอดภัย มีความเหมาะสม การบริการดีเพราะมีเจ้าหน้าที่ดูแลตลอดเวลา ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกมีบริการให้นักท่องเที่ยวตลอดโดยเฉพาะช่วงวันหยุดตามเทศกาลมอหินขาวจะมีรถบริการห้องน้ำมาให้บริการเพิ่มเติม

6. สินค้าที่ระลึก นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เนื่องจากสินค้ามีให้เลือกน้อย มีเพียงเสื้อยืดสกรีนมอหินขาว พวงกุญแจ หมวก คุณภาพระดับปานกลาง เสื้อยืดราคา 180 บาท ถือว่าราคาเหมาะสมปานกลาง ขาดการพัฒนาในด้านความหลากหลาย สินค้าไม่แสดงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นเท่าที่ควร

7. อาหาร นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เนื่องจากร้านอาหารมีไม่กี่ร้าน ความสะอาด

พอใช้ อาหารมีให้เลือกไม่หลายชนิดส่วนใหญ่จะเป็นอาหารตามสั่ง อาหารในท้องถิ่น พวก ลาบส้มตำ ก๋วยเตี๋ยว ราคาอาจแพงไปสำหรับนักท่องเที่ยวเมื่อเทียบกับรสชาติ คุณภาพอาหารแค่พอใช้ได้ และการบริการที่ยังไม่เป็นสากล สินค้าประเภทอาหารแห้ง ขนม น้ำดื่ม น้ำอัดลม ที่นำมาขายส่วนใหญ่จะคิดราคาเป็นสองเท่าของราคาที่ยกกันปกติซึ่งถือว่าแพงมาก

8. คนในท้องถิ่นมีอัธยาศัยไมตรี นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมาก เนื่องจากสังคมต่างจังหวัดยังคงเป็นสังคมแบบช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกัน แบบพี่แบบน้อง คนต่างถิ่นมาเที่ยวก็มีความยินดีต้อนรับยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นกันเอง

9. โดยรวมพอใจการท่องเที่ยวของมอหินขาว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับมาก เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพอใจในความเป็นธรรมชาติของมอหินขาว ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปมากยังคงความเป็นธรรมชาติของป่า และความมหัศจรรย์ของกลุ่มหินที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติสร้างขึ้นระยะเวลาหลายพันปี

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวมอหินขาวแตกต่างกัน มีผลต่อความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวแตกต่างกัน

เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ภูมิสำเนา ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความต้องการและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวแตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละคนก็มีความชอบความต้องการและความคาดหวังในแบบของตัวเองที่แตกต่างกัน บางคนอาจมีความคาดหวังสูงเรื่องธรรมชาติ ภูมิทัศน์ ความสะดวกสบาย การบริการหรือเปรียบเทียบกับแหล่งท่องเที่ยวอื่น เมื่อไม่ใช้อย่างที่คาดหวังทำให้ไม่พึงพอใจในแหล่งท่องเที่ยว ส่วนผู้ที่ไม่ได้คาดหวังอะไรมากชอบความเป็นธรรมชาติ และความเรียบง่ายก็จะเกิดความพึงพอใจในแหล่งท่องเที่ยวมาก

10. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

เนื่องจากช่วงที่ผู้วิจัยทำวิจัยมอหินขาวยังเป็นพื้นที่เตรียมผนวก ทุกอย่างยังไม่ลงตัว หากมอหินขาวมีผู้ที่รับผิดชอบ

ลงตัวแล้ว อาจมีการพัฒนาหลายอย่างเกิดขึ้น และถนน
ภายในมอหินขาวกำลังได้รับงบประมาณมาพัฒนา
หลังจากนั้นกลับไปสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
ว่ามีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นหรือไม่อย่างไร

11. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณสถาบันตรีรัตน์ภาคย์ที่ให้ทุนสนับสนุน
ในงานวิจัย แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มอหินขาว
จังหวัดชัยภูมิ

12. เอกสารอ้างอิง

12.1 งานวิจัย

- [1] กาญจนา อรุณสุขขุจี. (2546). ความพึงพอใจของ
สมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์
การเกษตรไชยปราการอำเภอไชยปราการ จังหวัด
เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารธุรกิจบัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [2] อิศารัตน์ ศิริ. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ
เลือกท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่.
- [3] นิรันตร์ กุลพานันท์. (2550). การพัฒนามวนอุทยาน
อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าในเขต
อีสานใต้.วิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัย
แห่งชาติ.

12.2 หนังสือ

- [1] นิศา ชัชกุล. (2557). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว,
กรุงเทพ : วีพริ้นท์.
- [2] บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2557). การพัฒนาการ
ท่องเที่ยวแบบยั่งยืน, กรุงเทพ : เพรสแอนด์ ดีไซน์.
- [3] บังอร ฉัตรรุ่งเรือง. (2554). การวางแผนและการจัด
รายการนำเที่ยว, กรุงเทพ : สยามบุ๊คส์.
- [4] G.E. Berkley. 1975. The Craft of Public
Adminidtration. Boston :Allyn and Bacon.
- [5] G. Parry. 1972. "The Idea of Polidtical
Participation" in G. Parry (ed.) Participation in
Political.Manchester : Manchester University

Press, Rowman and Littlefield. Philip Kotler.
2003. Marketing Mangement. Eleventh editor.
NewJersey : Prentice Hall.

12.3 เว็บไซต์

- [1] องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ, (ระบบออนไลน์).
แหล่งที่มา www.chpao.org.<http://118.175.175.13.205/cliniccenter/PDF/Information/3Years>. เข้าดูเมื่อวันที่ 12/03 2556.
- [2] สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดชัยภูมิ,
(ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา http://pr.prd.go.th/chaiyaphum/ewt_news.php?nid=1107
เข้าดูเมื่อวันที่ 12/03/2556.

ประวัติผู้เขียนบทความ

ชื่อ – สกุล	ฐิตาทกานต์ ธนยศบุญญฤทธิ์
การศึกษา	บธม. บริหารธุรกิจ สาขาการจัดการ
งานวิจัยที่สนใจ	- การยกระดับมาตรฐานสินค้าธุรกิจSME - ความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการ กระทรวงมหาดไทย
ชื่อ – สกุล	วรลักษณ์ ตันตราภรณ์
การศึกษา	M.A Hotel and Tourism Management
งานวิจัยที่สนใจ	- ด้านการท่องเที่ยว - ด้านบริหารธุรกิจ